

Вечір задуманий після дощу.
Улиці, бульвари з висвічуючим листом.
Таємні пари, оживаючі вночі,
Любуються тонами обезпрозороного аметиста.
Окреслення будов з защербленими зубцями
На фоні потемнілого неба вирисовуються тонко.
Огненні калюжі па водостоках ніби бездонні
ями,
І в них відбивається суб'єктивна амазонка.
Трамваї просковзують перемінними огнями,
Кафе залюднені викидають на тротуар гомін.
Сурми розтинаються голосно,
всміхаються рекламні плями,
Здалека, випадково,
до центру досяг прожекторовий промінь.

3. VI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»;, 1990](#) .